

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Търговище, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА ПЛ. АЛЕКСИЕВА
като разглежда докладваното от ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА Търговско дело № 20233500900086 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Искът е предявен от „ЕМ КВАДРАТ“ ООД, с ЕИК: 125578970. седалище и адрес на управление: гр. Търговище, бул. „Ал. Стамболийски“ 44, ет. 3, ап. 1, представлявано от управителя С. М., чрез пълномощник адв. А. С. АК – Търговище, адрес: *****, тел: *****, против „Д2С Аутомотив“ ЕООД, с ЕИК: 205695771, седалище и адрес на управление: гр. Търговище, ул. „Граф Игнатиев“ №1, ет. 3, ап. 5, представлявано от управителите С. К.. В исковата молба се твърди, че през месец февруари 2023 г. година, ищцовото дружество закупува от ответника автомобил, марка *****: JTMWRREV40D074801, вид двигател: бензин/ електричество, с пробег от 127 342 км. В предварителните разговори купувачът ясно е заявил, че много държи изминатите от автомобила километри да бъдат реални и много е държал на тази характеристика, която определя и голяма част от цената. Купувачът няколко пъти пита дали това са реални километри на автомобила. Продавачът го убеждава, че няма манипулация на километража, като дори му дава гаранция за това. Уверява го, че автомобилът е с доказан произход и гарантира, че пробегът му е реален. След тези уточнения, страните постигат сделка за покупко-продажба на процесния автомобил с цена на продажбата 39

999 лева. Продавачът, чрез свой представител, с първо име К., иска капаро за МПС-то, за да спре да го предлага на други и да започне да оформя документите по сделката (договор за покупко-продажба, фактура и др.) Тогава на място, един от съдружниците в дружеството на ищеца – И. Б., в присъствието на свидетели, плаща на К., представил се като пълномощник на фирмата на ответника, в брой сумата в размер на 7000 лева, представляваща капаро за покупката на процесното превозно средство, като се съгласяват, с управителя на ответното дружество в телефонен разговор, останалата сума в размер на 32 999 лв. да бъде преведена по банков път.

Представителят на купувача плаща капарото в брой, но поставя условие на ответника, последния да издаде фактура за цялата сума – фактура с касов бон за платеното капаро в брой и фактура с банково плащане, за останалата сума. Капарото е заплатено в брой на място, по настояване на продавача, с което купувачът първоначално не е съгласен, но тъй като много харесва автомобила, решава да плати в брой сумата, за да не бъде продаден на друг, като е уверен, че ще получи документ за тези пари, за цялата сума по продажната цена.

Купувачът тества колата и прави снимки на целия автомобил, включително и на километропоказателя. На 24.02.2023г. продавачът издава данъчна фактура с № 348/ 24.02.2023г. на фирмата ищец за сумата в размер на 32 999 лева, с начин на плащане – по банка. При получаване на фактурата, ищецът отново прави възражение, че не е получил фактура за цялата цена на автомобила и иска това да бъде коригирано, като продавачът му издаде втора фактура с касов бон за платеното капаро. Продавачът заявява, че не може да фактурира по-голяма сума от тази, тъй като на тази цена му е дошла като покупка от Испания и не може да пусне по-голяма фактура. Като това го прави явно с цел да не плати данък печалба. Сумата по фактурата е платена от купувача по банковата сметка на продавача на 27.02.2023 г., като на същата дата страните подписват писмен договор за покупко-продажбата на превозното средство.

Още на следващия ден – 28.02.2023 г. ищецът регистрира автомобила в КАТ Търговище, поставени са регистрационни табели с № *****.

В края на май месец 2023 г. ищецът закарва превозното средство в официалното представителство на „Тойота“ в гр. Велико Търново, за да му

бъде направено пълно обслужване. Тогава работниците на сервиза правят диагностика на МПС-то и установяват, че същото на 22.07.2022 г. при последното му обслужване в автосервиз в Испания, е било с реален пробег 214 935 км. От сервиза в официалното представителство на „Тойота“ му заявяват, че не могат да удължат гаранцията на автомобила с тези километри. Представител на купувача веднага се свързва с продавача и иска да развали договора, като му върне МПС-то, а ответникът да върне платената му цена. Управителят заявява, че ще види какво може да направи, че ще се обади пак, мотае го, разточва, докато накрая спира да вдига на позвъняванията на ищеца.

На 15.06.2023г. ищецът изпраща официално възражение- покана до ответника, с което му съобщава, че има съществено разминаване в съществена характеристика на закупения автомобил, а именно, че реалният и километропоказател е със 100 000 км. повече от този, в деня на продажбата.

Между двете страни започват да се провеждат разговори, чрез техни адвокати, които траят месец, но до споразумение така и не се стига, тъй като ответната страна отново спира комуникацията по всякакъв начин, не взема становище, не отговаря, не вдига на позвънявания.

Ищецът счита, че е измамен умишлено от ответника, че пробегът на автомобила е с реални километри.

Предвид изложеното ищецът моли съда за решение, с което да унищожи договора за покупко-продажба на МПС, лек автомобил, марка *****: JTMWRRHV40D074801, вид двигател: бензин/ електричество, сключен на 27.02.2023 г. между „Д2С Аутомотив“ ЕООД, в качеството на продавач и „Ем Квадрат“ ООД в качеството на купувач, основание по чл. 27, предл. 4, във вр. с чл. 29 от ЗЗД, поради измама, а именно измама относно действителния пробег на автомобила.

Да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца, на основание чл. 55, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, сумата в размер на 39 999 лева, представляваща неоснователно обогатяване, ведно със законната лихва върху тази сума, от деня на подаване на исковата молба в съда, до окончателното изплащане на сумата.

Да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца, на основание чл. 45 от ЗЗД, сумата в размер на 1344,64лева. представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди следствие на сключения унищожаем договор,

представляващ непозволено увреждане (разходи по регистрация на автомобила, закупени гуми, обслужване на автомобила, адв. хонорар за възражение-покана), ведно със законна лихва върху тази сума, от деня на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски. С допълнителната искова молба искът по чл. 45 от ЗЗД е намален на сумата от 902,68 лв.

В законния срок от две седмици, ответникът подаде отговор на исковата молба, в който оспорва иска по основание и размер.

Във връзка с процесната сделка са издадени фактура № 0000000348/ 24.02.2023 г., договор за покупко-продажба на МПС от 27.02.2023 г. и платежно нареждане за кредитен превод относно заплащането на цената на автомобила. Никъде в съдържанието на тези представени с исковата молба документи не е посочвано официално какъв е пробегът на автомобила и управителят не се е ангажирал с конкретно твърдян пробег. Приложените към исковата молба писмени материали не съдържат данни за пробега на процесния автомобил към датата 27.02.2023 г. Оспорват се част от фактите относно местата, където са се срещали страните и техни представители и разговорите, които са водени.

На 27.02.2023 г. е подписан договорът да покупко-продажба и е платена цената на автомобила по банков път, която цена възлиза на 32 999 лв. На следващия ден автомобилът е регистриран в КАТ на името на ищеца. Оттогава, до момента, в продължение вече на над 7 месеца автомобилът се шофира много активно от г-н Б. – съдружник и други лица, свързани с ищеца.

Ответникът оспорва твърдението, че манипулирал километража на въпросния автомобил. Такава дейност не е възлагал на други лица да го правят и в този смисъл не е въвеждал купувача в заблуждение. Каквата информация е имал купувачът относно пробега по време на сделката, с такава информация е разполагал и ответникът. Ако показанията на километропоказателя са били манипулирани и пробегът на автомобила е бил по-дълъг от отразеното, то ответникът не е знаел това при подписване на договора за покупко-продажба. Както е видно от съдържанието на приложените към исковата молба разпечатки от електронната страница <https://www.mobile.biz>, ответникът предварително обявява относно всеки предложен за продажба автомобил, че по желание на клиента може да се

извърши: „Тест драйв и проверка в оторизиран сервиз на марката“, което разбира се неизбежно включва и проверка на километропоказателя. Не е имало никаква пречка преди подписване на договора за покупко-продажба ищецът да закара автомобила в оторизирания сервиз на „Тойота“ в гр. Велико Търново и да се увери в действителните показания на километропоказателя. В продължение на 3 месеца ответникът е ползвал продадения автомобил, с което е демонстрирал с конклюдентни действия одобрението на сделката и е причинил някаква амортизация на колата. Купувачът не е уведомил незабавно продавача за твърдения в исковата молба „недостатък“ на автомобила. Поради изложеното вещта следва да се счита одобрена. Приложената разпечатка, касаеща пробег на автомобила не носи никакви обозначения от кого е издадена (липсва наименование на електронната страница), нито на коя дата се е случило това. На последно място следва да се има предвид, че дружеството ищец не е спирало да експлоатира автомобила през целия период от закупуването му на 27.02.2023 г. до настоящия момент, включително в периода от края на месец май 2023 г. до момента и не го е върнало на продавача. Последното само по себе си съставлява конклюдентно действие по одобрение на сделката, въпреки „узнаването“ за твърдян скрит недостатък. С оглед на това ответникът моли искът да бъде отхвърлен и да му бъдат присъдени направените разноски.

В допълнителната искова молба се правят някои поправки и уточнения по отношение на мястото на част от описаните събития, излагат се допълнителни факти и се взема становище по отговора на исковата молба.

В допълнителния отговор се прави паралел между твърденията в исковата молба и тези по допълнителната, като се обсъждат противоречията между твърденията в двете.

Съдът, като провери събраните по делото доказателства, установи следното:

Ищецът „Ем квадрат“ ООД е търговско дружество с двама съдружници – И. Б. и С. М.. Управител е г-н М., който представлява търговеца. През 2023 г. единият от съдружниците – И. Б. решава да закупи автомобил и заедно със съпругата си обсъждат какви да бъдат параметрите на автомобила, който щял да бъде служебен, на фирмата, но да се ползва от Б.. Двамата съпрузи държали много на марката на автомобила *****, като искали да бъдат

сигурни в това какви са характеристиките на автомобила и да знаят, че купуват такъв, чийто пробег е действителният, посочен на километража.

Двамата имали приятел – свидетелят Т. Б., който около година по-рано си бил закупил същия автомобил от ответното дружество. Свидателят и управителят на ответника – С. К. се познавали и имали телефонните си номера. Тъй като И. Б. харесал автомобила на свидетеля, помолил го да се свърже с управителя на ответника и да го помоли, ако имат подобен автомобил – внос от чужбина, да му се обади. Това се случило през месец февруари 2023 г., като Св. К.в помолил свидетеля Б. да се свърже с приятеля си и да го уведоми, че има подходящ автомобил, под 125 000 км. пробег. Контактът бил осъществен и тъй като автомобилът все още не бил почистен, управителят възложил на свой служител – св. К. – продавач-консултант от началото на 2023 г., да почисти автомобила на автомивка и да го покаже на потенциалния купувач. Срещата се осъществила веднага, на самата автомивка, свидетелят К. разговарял с Б., съгласил се последният да тества автомобила и му предал ключовете. След известно време – 15-20 мин. Б. се върнал, казал, че колата му допада и желае да я закупи. Двамата уговорили някои подробности и се стигнало до съгласие за сделката и цената. Б. направил снимки на автомобила, включително и на купето, като километражът показвал между 124 и 125 000 изминати километри.

На 27.02. 2023 г. в гр. Търговище бил подписан писмен договор между страните като ответникът „Д2С Аутомотив“ ЕООД продава на „ЕМ квадрат“ ООД, лек автомобил *****, рама JTMWRREV0D074801, КАТО МПС СЕ ПРОДАВА В СЪСТОЯНИЕТО, В КОЕТО СЕ НАМИРА В МОМЕНТА НА ПРОДАЖБАТА, ЗАЕДНО С ВСИЧКИТЕ МУ ПРИНАДЛЕЖНОСТИ, за сумата от 32 999 лева. Записано е в договора, че цената е заплатена от купувача изцяло. На 24.02. 2023 г. е съставен фактура № 348 за продажбата на автомобила, в която е записана същата цена, без ДДС. Начинът на плащане е по банков път, а банката на ответника е ТБ „Д“. Страните не оспорват, че тази сума е заплатена по банков път.

В съдържанието на договора няма други клаузи, освен че разноските по прехвърлянето са за сметка на купувача. Няма клаузи относно скрити недостатъци, неустойки, няма гарантиране на пробег и евентуална отговорност на продавача.

На 28.02. 2023 г. автомобилът е бил регистриран в КАТ – Търговище и предаден на съпругата на И. Б. – свид. Н. К..

Съдружникът в ищцовото дружество – Б., започва да експлоатира автомобила и в края на месец април 2023 година решава да посети оторизиран сервиз на марката „Тойота“ в гр. В. Търново. При техническия преглед в сервиза се установява, че километражът не показва вярно действителният пробег на автомобила. Същият е закупен от Испания и колата е била обслужвана от фирмени сервизи там, като на 22.07. 2022 г. официалният пробег е бил 214 935 км. От заключението на вещото лице е видно, че не може технически да се установи какъв е бил пробегът на километража в края на месец февруари 2023 г. Но в момента на огледа на 29.11. 2023 г. километражът е показвал 134 682 км. пробег. На 24.04. 2023 г., от оторизирания сервиз на „Тойота“ в гр. В. Търново е издадена фактура и касова бележка на ищцовото дружество, 504,64 лв. за смяна на филтри, масло спирачна течност и други. В съдържанието на фактурата е посочен рег. № на автомобила – *****, шасито, моделът и изминатите километри – 222 689. Свидетел на техническия преглед и на разговорите в сервиза е бил. Свидетелят Б.. Заради това разминаване в показателите от сервиза са отказали да удължат гаранцията на автомобила.

Заради всичко това семейство Б.и се почувствали излъгани и смятали, че имат право да развалят сключения с ответника договор за покупка на автомобила, искали да го върнат и да им бъде възстановена платената сума. Направили опит за разговори със собственика, но той ги препратил към свидетеля К.. На 15.06. 2023 г. адвокат С. изготвя покана до ответното дружество, в която описва установените несъответствия в пробега на автомобила. Пзовава се на чл. 193 и чл. 195 от ЗЗД – те уреждат отговорността за скрити недостатъци при продажбата на вещи. Искане се и се дава срок от 10 дни да бъде върната цената – не е посочено каква сума и да бъдат заплатени 2000 лв. разноски за регистрацията. На 16.06. 2023 г. на адреса на дружеството – седалището на ответната фирма, посочен в ТР е връчена пратка с обратна разписка, с подател адвокат А. С.. Пратката е получена от П. К.. Не е посочено от подателя какво е съдържанието на пратката, не е отбелязано какво е качеството на получателя.

От представените от ответника писмени доказателства, с превод на

български език се установява, че автомобилът е закупен от търговец, регистриран в гр. Мадрид, с име АЛД Аутомотив С.А.У., с дан. № А80292667, представлявано от пълномощник с валидно пълномощно. Покупката е на стойност 12 892,56 евро. Автомобилът е превозен до България от превозвач Яцин транс ООД. В превозните документи и тези за закупуването на автомобила никъде не е посочен пробег. Няма други индивидуализиращи данни освен марката на автомобила, мощността, вратите, това, че е хибрид и номерът на рамата.

От заключението на техническата оценъчна експертиза се установи, че на база обявите за подобни автомобили като процесния и цените към момента на изготвяне на експертизата, като се отчете съответният процент на овехтяване стойността би била следната: за автомобил с пробег до 127 000 км. средната цена би била 54 301 лв., а за автомобил с пробег 214 000 км. – 43 465 лв. Експертизата не се е позовала на реални продажни цени на автомобили от този род към месец февруари 2023 г.

Видно от разпечатките на други обяви, с продавач – ответната фирма, от месец август 2023 г., във всички тях е посочено: „Гарантиран произход и километри“.

При приемане на тази фактическа обстановка, съдът се основава на приложените писмени доказателства, заключенията на експертизите и свидетелските показания. Приложените разпечатки от мобилни телефони не следва да се коментират, защото те не могат да гарантират от чии телефони са съобщенията, дали са били прочетени и получени. Т.е. те не могат да послужат като някакво доказателство. Водените от страните разговори по повод евентуално разваляне на договора за продажба на автомобила нямат отношение във връзка с основния иск за унищожаване на самия договор. От друга страна, макар някои писмени доказателства да се коментирани в тази връзка, те също нямат значение за основния иск.

По отношение на това кои свидетелски показания съдът кредитира и защо. Съдът не коментира присъствието на огледа на автомобила на съпругата на съдружника Б. и на съпругата на свид. К.. Техният разпит целеше да установи доколко са били водени преговори и дадените гаранции относно техническите показатели на автомобила и по-точно – неговия пробег. С оглед на това, че и двете свидетелки могат да се считат като изключително

заинтересувани от изхода на делото – всяка в полза на съпруга си и гарантирайки твърденията на съответната страна в процеса, съдът не може да им се довери, защото и показанията им в тази насока са изключително противоречиви. Не се пристъпи и към по-детайлно изясняване на някои въпроси за тези факти, защото съдът ги счита и за неотносими към предмета на доказване – колко време е тестван автомобилът и по отношение на дадените гаранции.

С оглед на очертания предмет на делото съдът прави следните изводи: на първо място във връзка с обуславящия иск по чл. 27 от ЗЗД, във връзка с чл. 29 от ЗЗД.

С оглед на това ищецът следваше при условията на пълно и главно доказване да установи, че ответната фирма умишлено го е въвела в заблуждение, че пробегът на автомобила е 124 000 км., като представителят на фирмата или нейният управител, при продажбата и воденето на преговорите за цената, на тях им е било известно, че действителният пробег е над 214 000 км. Това е така, защото ищецът посочва, че основният мотив по отношение на сключването на сделката е бил марката и годините на автомобила и това да е в добро техническо състояние, както и пробегът, който влияе много на цената.

С оглед на това, следваше да бъде установено знание у съответните физически лица, които са предлагали автомобила за продажба, че действителният пробег на автомобила е с около 100 000 км. повече от този, който се вижда на километража. Следваше обаче да се установи и това, че сделката е сключена само поради субективното виждане на съдружника на ищцовото дружество относно съотношението между този показател и цената или поради това, че той е търсил автомобил на 5-6 години и с пробег до определени километри.

На първо място, съдът намира, че няма нито преки, нито косвени доказателства относно това, че някой в ответното дружество – собственик или служител, е бил наясно, че последният технически преглед на автомобила в Испания е установил пробег около 214 000 км. през месец юли 2022 г. Или пък най-малкото – да има знание за това – т.е. да са видели на километража подобни показатели. Независимо от това какво е казал свидетелят К. пред съдружника на ищцовото дружество, дали в обявата е имало дадени гаранции

относно изминатите от автомобила километри, законът изисква умишлено въвеждане в заблуждение. Т.е. категорично да е знанието у продавача, че това не са действителните показатели. Дори и продавачът да се е предоверил на свой ред на предишния продавач в Испания и да е гарантирал в обявата този пробег, то това може да доказва само небрежност и самонадеяност, но не и умисъл. И още нещо, купувачът не е поискал предварителна проверка в оторизиран сервиз, след като е държал толкова много на показател, който може да се провери много лесно, ако автомобилът е бил обслужван. Няма нито твърдения, нито доказателства ищецът де е поискал предварителна проверка и ответникът да е отказал. А това е често срещана практика (поне според жизнения опит на съда) при закупуването на подобни скъпи автомобили втора употреба, от известни марки.

На следващо място съдът не можа да установи от разпита на свидетелите на ищеца, какъв точно автомобил е търсил съдружникът да закупи. Т.е., освен марката, модела и двигателя – търся автомобил с пробег до 120, 130, 150 хиляди км. и т.н. пробег, до 5-6 години, до определена цена. Т.е., какво е било основното условие на купувача по отношение на пробега и до каква цена би стигнал, като без наличието на тези условия сделката не би била сключена. Въпреки изричния въпрос на съда за тези обстоятелства в първото по делото заседание, отговорът беше много общ.

Но основният довод на съда да приеме, че не е налице измама, е именно липсата на доказателства за умишлено въвеждане в заблуждение относно действителния пробег на автомобила.

С оглед на това съдът намира, че искът по чл. 27 от ЗЗД не е установен в своето основание. Затова същият следва да бъде отхвърлен.

Неоснователен е искът и по чл. 55, ал. 1, пр. първо от ЗЗД, тъй като той е обусловен от иска за унищожаваност. След като сделката е действителна и договорът не се унищожаван, няма отпаднало основание, на което е дадена сумата за покупката на автомобила. В тази връзка не е необходимо съдът да обсъжда обстоятелствата, свързани с цената на сделката, с оглед на това, че този въпрос е без значение, при положение, че този иск не е установен в своето основание.

Не се установява и във връзка с тази сделка на ищеца да са причинени вреди. Тук съдът следва да посочи, че неправилно е определил правната

квалификация на иска за вреди в доклада, защото тя следва да бъде по чл. 49 от ЗЗД, с оглед на това, че искът е насочен срещу търговец. Това обаче не влияе на обстоятелствата във връзка с доказателствената тежест и процесуалните права на страната не са нарушени, тъй като съдът проверява и наличието на предпоставките по чл. 45 от ЗЗД. В случая не се установява да има противоправно поведение от страна на служители на ответното дружество, което да е в пряка причинна връзка с причинени щети. Не се установява да са налице и такива. Този иск също е обусловен от първия иск.

Трите иска обаче са предявени при условията на обективно кумулативно съединяване и затова съдът следва да се произнесе по всеки един от тях.

В заключение: и трите иска са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Що се отнася до изложени в писмените бележки доводи от защитата на ответника във връзка с приложението на чл. 193-195 от ЗЗД, то съдът следва да припомни, че подобни иски не са предявени и изложените доводи нямат отношение към предмета на спора.

По разноските. Предвид изхода от делото разноски следва да се присъдят на ответника. Същият обаче не е представил доказателства за направени по делото разноски и не следва да се присъждат.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Ем квадрат“ ООД, ЕИК 125578970, със седалище в гр. Търговище, бул. „Александър Стамболийски“ № 44, ет. 3, ап. 1, представлявано от управителя С. М., а по делото от адвокат А. С. от АК – Т., против „Д2С Аутомотив“ ЕООД, ЕИК 205695771, седалище в гр. Търговище, ул. „Граф Игнатиев“ № 1, ет. 3, ап. 5, представлявано от С. К., а по делото от адвокат А. М. от гр. Търговище, ул. „Лилия“ № 4, вх. А, ет. 2, кантора 6, иски както следва: за **унищожаване** на договор за покупко-продажба на лек автомобил, марка *****: JTMWRRHV40D074801, вид двигател: бензин/ електричество, сключен на 27.02.2023 г. между „Д2С Аутомотив“ ЕООД в качеството на продавач и „Ем Квадрат“ ООД в

качеството на купувач на основание чл. 27, предл. 4 във вр. с чл.29 от ЗЗД, поради измама, за **осъждане** на „Д2С Аутомотив“ ЕООД да заплати на „Ем Квадрат“ ООД, на основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД сумата в размер на **39 999 лева**, ведно със законна лихва върху тази сума от деня на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумата и за сумата от **902,68 лв.**, на основание чл. 49, във връзка с чл. 45 от ЗЗД – обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на сключения унищожаем договор, (разходи по регистрация на автомобила, закупени гуми, обслужване на автомобила, адв. хонорар за възражение-покана), ведно със законна лихва върху тази сума от деня на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумата, като НЕОСНОВАТЕЛНИ ИЗЦЯЛО.

Решението може да се обжалва, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Апелативен съд – Варна.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____